

Porro fit $anb = -am(e + a)$, $\gamma mb = -m(ae + aa)$ adeoque $(na - my)b = (a' - a)me$ [13]

Denique fit $\gamma'e - \gamma a + ac = 0$: hinc multiplicando per n , et pro na substituendo valorem ex [8] fit $(na - my)c = (\gamma - \gamma')ne$. . . [14]

Simili modo eruitur $\epsilon'e + \delta b - \epsilon d = 0$, siue $n\epsilon'e + n\delta b + n\epsilon a = 0$, adeoque per [7] $n\epsilon'e + n\epsilon a = m\delta e + m\delta a$, siue $(n\epsilon - m\delta)a = (m\delta - n\epsilon')e$ [15]

Porro fit $\epsilon nb = -\epsilon m(e + a)$, $\delta mb = -m(\epsilon e' + \epsilon a)$ adeoque $(n\epsilon - m\delta)b = (\epsilon' - \epsilon)me$ [16]

Tandem $\delta'e - \delta a + \epsilon c = 0$: hinc multiplicando per n et substituendo pro na valorem ex [8] fit $(n\epsilon - m\delta)c = (\delta - \delta')ne$ [17]

Iam quum diuisor communis maximus numerorum a, b, c sit r , integri A, B, C ita accipi possunt ut fiat $Aa + Bb + Cc = r$. Quo facto erit ex 12, 13, 14; 15, 16, 17

$$\begin{aligned} A(m\gamma - na') + B(a' - a)m + C(\gamma - \gamma')n &= r(na - my) \\ A(m\delta - n\epsilon') + B(\epsilon' - \epsilon)m + C(\delta - \delta')n &= r(n\epsilon - m\delta) \\ \text{adeoque } r(na - my), r(n\epsilon - m\delta) \text{ integri. Q. E. D.} \end{aligned}$$

165. Ex. Forma $3xx + 14xy - 4yy$ in formam $-12x'x' - 18x'y' + 39y'y'$ transmutatur, tum proprie, ponendo $x = 4x' + 11y'$, $y = -x' - 2y$, tum impropre, ponendo $x = -74x' + 89y'$, $y = 15x' - 18y'$. Hic igitur $a + a'$, $\epsilon + \epsilon'$, $\gamma + \gamma'$, $\delta + \delta'$ sunt $-70, 100, 14, -20$; est autem $-70 : 14 = 100 : -20 = 5 : -1$. Faciemus itaque $m = 5$, $n = -1$, $\mu = 0$, $\nu = -1$. Numeri autem a, b, c inueniun-

tur — 237, — 1170, 48, quorum divisor communis maximus = 3 = r; denique fit $e = 3$. Hinc transformatio (S) haec erit: $x = 5t - u$, $y = -t$. Per quam forma (3, 7, — 4) trans- it in formam ancipitem $tt - 16tu + 3uu$.

Si formae F, F' sunt aequivalentes: forma G , sub F contenta, etiam sub F' contenta erit. Sed quoniam eanden formam etiam implicat, ipsi aequivalentes erit, et proin etiam formae F . In hoc igitur casu theorema ita enunciabitur:

Si F, F' tam proprie, quam improprie sunt aequivalentes: forma anceps utriusque aequivalentes inueniri poterit. — Ceterum in hoc casu $e = \pm 1$, ad eoque etiam r , ipsum e metiens, = 1 erit.

Haec de formarum transformatione in genere sufficient: transimus itaque ad considerationem representationum.

166. *Si forma F formam F' implicat: quicunque numerus per F' repraesentari potest etiam per F poterit.*

Sint indeterminatae formarum F, F' respectiue $x, y; x', y'$, ponamusque numerum M per F' repraesentari faciendo $x' = m, y' = n$, formam F vero in F' transire per substitutionem $x = \alpha x' + \beta y', y = \gamma x' + \delta y'$. Tum manifestum est si ponatur $x = \alpha m + \beta n, y = \gamma m + \delta n$, F transire in M .

Si M pluribus modis per formam F' repraesentari potest, e. g. etiam faciendo $x' = m'$,

$y' = n'$: plures repraesentationes ipsius M per F inde sequentur. Si enim esset tum $\alpha m + \epsilon n = \alpha m' + \epsilon n'$ tum $\gamma m + \delta n = \gamma m' + \delta n'$, foret aut $\alpha - \epsilon = 0$, adeoque etiam determinans formae $F' = 0$ contra hyp., aut $m = m'$, $n = n'$. Hinc sequitur M ad minimum totidem modis diuersis per F repraesentari posse quot per F' .

Si igitur tum F ipsam F' , tum F' ipsam F implicat, i.e. si F, F' sunt aequivalentes, numerusque M per alterutram repraesentari potest: etiam per alteram repraesentari poterit, et quidem totidem modis diuersis per alteram, quot per alteram.

Denique obseruamus, in hocce casu diuisorem communem maximum numerorum m, n aequalem esse diuisori comm. max. numerorum $\alpha m + \epsilon n, \gamma m + \delta n$. Sif ille $= \Delta$, numerique ita accepti ut fiat $\mu m + n = \Delta$. Tum erit $(\delta\mu - \gamma\nu)(\alpha m + \epsilon n) - (\epsilon\mu - \alpha\nu)(\gamma m + \delta n) = (\alpha\delta - \epsilon\gamma)(\mu m + n) = \pm \Delta$. Hinc diu. comm. max. numerorum $\alpha m + \epsilon n, \gamma m + \delta n$ metietur ipsum Δ , Δ vero etiam illum metietur, quia manifesto ipsos $\alpha m + \epsilon n, \gamma m + \delta n$ metitur. Quare necessario ille erit $= \Delta$. — Quando igitur m, n inter se primi sunt, etiam $\alpha m + \epsilon n, \gamma m + \delta n$ inter se primi erunt.

167. THÉOREMA. Si formae $axx + 2bxy + cyy \dots (F)$, $a'x'x' + 2b'x'y' + c'y'y' \dots (F')$ sunt aequivalentes, ipsarum determinans $= D$, posteriorque in priorem transit ponendo $x' = ax + \epsilon y, y' = \gamma x + \delta y$;